

HANS GRIETJE RIETJE EN DE HEKSEN

(Een omgekeerd sprookje)

Een muziektheatervoorstelling

door

JOS HUIBERS

Muziek

Ruben Weverling

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HANS GRIETJE RIETJE EN DE HEKSEN (Een omgekeerd sprookje)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOS HUIBERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Vader

Moeder

Hans

Grietje/Griet

Mevrouw Witje

Rietje/Sneeuw

Anne

Mathilde

Constance

Godelieve

Zayn

Doc

Niall

Liam

Zwijgdwerg/Gertrud

Harry

Louis

Ensemble

DECOR:

Er zijn drie settingen

De eerste setting is de huiskamer van Vader Moeder Hans en Grietje. De kamer is sober. Rechts (uit het midden) op het podium staat een tafel met vier oude stoelen, een kist, een mand, een oude lamp. Eventueel staat links op het podium een bed voor Hans en Grietje.

De tweede setting is de huiskamer van de tantes. Hier staat dezelfde tafel op dezelfde plek, maar nu met een kleed en een fruitmand. Midden op het podium staat een schoorsteenmantel met kachel ervoor. Op de schoorsteenmantel staat een klok, een kandelaar. Wij gebruikten een geschilderd decorstuk, dat kon worden omgedraaid en aan de achterkant een struikgewas toonde (voor de scènes in het bos. Bij changementen hoeft dit alleen te worden omgedraaid) Bij de kachel een leunstoel en een schemerlamp.

Voor de scènes in het bos dient de voornoemde struik en een boom met struikgewas aan de onderkant. Bij changementen wordt deze boom door de dwergen op het podium gezet en weer verwijderd.

In de huiskamer van de tantes wordt een groot hok geplaatst. Wij gebruikten een houten geraamte met drie openslaande deuren, waardoor de kinderen in en uit konden. Bij staan komen zij met hun hoofd boven het hok uit. Het is meer dec suggestie van een hok, dan een echt hok.

Voorts zijn er attributen: borden, bestek, een pan, sloten, een oude rugzak, een koffer, een mand..

BIJZONDERHEDEN:

Bij de voorstellingen van Sping! hebben we het stuk aangeduid als
hansgrietjerietje&deheksen

Dit om de tegendraadsheid van het sprookje te versterken.

Om dezelfde reden werden de rollen van de tantes/heksen gespeeld door drie volwassen mannen, ervaren acteurs. Zij speelden de rollen als onorthodoxe namaakheksen, die eigenlijk vriendelijke tantes zijn. Alle andere rollen werden door kinderen gespeeld.

Het stuk is geschreven voor 'een breed publiek'. Het blijkt boeiend genoeg voor (jonge) kinderen, maar ook ouders en ouderen keken en kijken met plezier. Het is een stuk voor 'kinderen van alle leeftijden'.

SCENE 1

HANS: Is er nog brood of..

GRIETJE: Snoep? Koekjes of gemberkoek van Peijnenburg?

MOEDER: Nee..

HANS: Maar..

MOEDER: Dat is voor morgen.

HANS: Maar ik heb nu honger.

GRIETJE: Ik ook.. ik stik van de honger.

MOEDER: Je hebt genoeg gehad.

HANS: Nee.. ik heb niet genoeg gehad.. ik heb hartstikke honger.

VADER: Stop daarmee, de rest is voor morgen.

GRIETJE: Maar .. dan liggen we vannacht weer met een knorrige maag in bed.

HANS: Geen knorrige, maar een knorrende. Een knorrende maag.

GRIETJE: Ja.. dan kunnen we weer niet slapen.

HANS: En dat is heus niet goed voor kinderen hoor, om niet te slapen. Daar worden ze heel suf van..

GRIETJE: Uitgeput.

MOEDER: Je mag nog wel een appeltje.

HANS: Ik wil geen appeltje.

GRIETJE: Wij lusten geen appeltjes, dat weet je best. We eten veel te veel appels.

HANS: Op school zeggen ze wel eens: Hé Hans, er zit een steeltje op je hoofd.

GRIETJE: Of: Grietje, wat heb je schattige appelwangetjes..

HANS: Gek word je ervan.

MOEDER: We hebben nou eenmaal een appelboom, daar is niks aan te doen.

GRIETJE: Ik vind het stom.

MOEDER: Wat?

GRIETJE: Appelbomen.

HANS: We konden beter een perenboom hebben, of een kersenboom, of een pruimenboom of.. eh..

VADER: Hans hou op met zeuren..

HANS: ...of een chocoladeboom..

GRIETJE: Die bestaan niet eens.

HANS: Nou en? Toch wou ik het.

GRIETJE: Hihhi, dat kan gewoon niet, hoor Hans.

HANS: En we hebben ook al geen computer.

VADER: Een computer helpt niet tegen de honger, een appel wel.

HANS: Maar op een appel kun je geen spelletjes doen.

GRIETJE: Hihhi..

VADER: We hebben geen geld voor een computer. Die dingen zijn veel te duur. Als ik weer werk heb gevonden kunnen we misschien een klein computertje kopen.

HANS: Als, als, als..

GRIETJE: As is verbrande Turk.

HANS: Turf bedoel je. Geen Turk, dummie.

GRIETJE: Ik ben geen dummie. *(De telefoon gaat, moeder neemt op)*

MOEDER: Ja, met mevrouw Suikerbiet.. met wie spreek ik.. oh, dag mevrouw Witje.. ja, zegt u het eens *met haar hand op de hoorn* Het is de buurvrouw.. mevrouw Witje.. Ja, ik ben er nog.. wat zegt u nou? Het gaat niet goed met Rietje? Och jeetje zeg.. U heeft er uw buik van vol, zegt U.. Asjemenou! Een ogenblik, mevrouw Witje, heel eventjes.. Zeg, moeten jullie niet eens naar bed?

HANS: Nou al?

GRIETJE: We zijn nog maar net op. En we hebben honger.

VADER: Vooruit, naar bed, donderstenen.. Jullie moeder wil even met de buurvrouw praten.. en bovendien: in bed is het heerlijk warm..

GRIETJE: Ik vind het niet eerlijk.. altijd als hier iets te beleven valt moeten wij weg..

MOEDER: SSSStt, stil.. anders kan ik mevrouw Witje niet verstaan..

VADER: En nou wegwezen!! *(Hans en Grietje gaan in ganzenpas achter elkaar naar hun bed. Zij slepen beiden een dekentje achter zich aan. (de bedden staan naast elkaar, R op het podium) Moeder hervat het telefoongesprek. .)*

MOEDER: Ja, daar ben ik weer.. U had uw buik vol, zei U.. Van Rietje. Nou, dat moet ergens wel een heerlijk gevoel zijn, een volle buik. Ik bedoel, het is lang geleden dat wij hier een volle buik hadden, haha.. wat zegt U.. Geen leuke opmerking.. Oh.. nou ja, ik bedoel alleen maar... dat iedereen zo met zijn of haar eigen problemen worstelt.. wij dan weer met de onze en u dus met Rietje.. Ja, ja.. maar mevrouw Witje, waarom komt U niet even bij ons langs.. dan kunnen we vrijuit praten.. Maar natuurlijk.. Nee hoor, er staat niks in onze agenda.. Dat is goed hoor, mevrouw Witje, tot zo dan... *legt neer..* Ze komt even langs.. mevrouw Witje.. ze heeft haar buik vol... van Rietje.

VADER: Oh, maar ik eh.. ben er niet op gekleed en het huis is niet aan kant.. en de scheermesjes zijn op.

MOEDER: Ze moet het er maar mee doen, man. Ze weet dat het hier armoe troef is.. *(De bel gaat)* Daar zal ze zijn! *moeder doet open,*

vader herschikt zijn stropdas, de kinderen zitten rechtop in bed en luisteren. Moeder komt binnen met mevrouw Witje, een echte dame, met een mooie jurk en een voile. Zij is een beetje vies van het huis van de familie. Zij klopt de stoel schoon voordat zij gaat zitten, zij wrijft de leuning, ze praat een beetje opgewonden, ontdaan, maar ook wat overdreven)

SCENE 2

MEVROUW WITJE: Echt mevrouw Suikerbiet, meneer Suikerbiet, als stiefmoeder kun je het gewoon nooit goed doen. Of ik nou zus doe of zo doe, of ik nou dit doe of dat doe, het is nooit goed.. nooit.. *tegen Anne* Ga jij hier maar even zitten, kindje..

ANNE: Zal ik poetsen, moeder.. zal ik poetsen, mevrouw Suikerbiet..

MEVROUW WITJE: Dat is wat mij betreft goed hoor, ga jij maar een beetje poetsen, dat kan heel geen kwaad, heel niet. Tenminste als mevrouw Suikerbiet instemt.

MOEDER: Nou, ik vind het goed hoor, maar je mag natuurlijk ook iets anders doen, spelen of zo..

ANNE: Nee, ik ga wel poetsen, mevrouw Suikerbiet.. dat vindt Rietje beter.. ja, dat vindt zij beter..

MEVROUW WITJE: Ach ja, dat arme schaap, een stiefkind, he.. ja, het is gewoon een stiefkind.. maar waar was ik gebleven.. oh ja.. Elke dag, mevrouw Suikerbiet, zegt ze, Rietje dus wel.. eh.. wel vijf keer 'Mijn echte moeder zou dat wel goed vinden.. mijn echte moeder zou mij wel een nieuw jurkje geven, of nieuwe sneakers, of nieuwe oorbelletjes'.. En dan zeg ik ik weet niet hoe vaak.. och, kindje, ik vind het ook erg van je moeder, maar zij is dood, helaas en ik kan haar ook niet terugbrengen.. En dan zegt zij: Ik ben je kindje niet..

MOEDER: Nou vraag ik je!

VADER: Asjemenou!

MOEDER: Gut.. en dan doe je zo je best..

MEVROUW WITJE: Ik heb alles geprobeerd.. werkelijk alles.. als een prinsesje heb ik haar behandeld.. ja.. ik vond haar zielig hè, sneu.. ja, je wil wat goedmaken.. En nu zeg ik, had ik dat maar niet gedaan!.. Je moet een kind niet teveel verwennen.. maar ja.. meneer Witje, hè.. hij draagt dat kind op handen.. zoals alle weduwnaars.. ze adoreren hun dochtertje en dan gaan ze naar de Challemiezen..

VADER: Pardon.. nu gaat u even te hard voor ons.. we zijn maar eenvoudige mensen..

MEVROUW WITJE: Nou ja, ik bedoel dat ze zo'n kind over het paard tillen.. verpesten zeg maar.

MOEDER: Oh Guttegut, het is toch wat.. de Challemiezen.. ja, dan ben je nog niet jarig..

MEVROUW WITJE: Nou, moet u horen zeg, het ergste moet nog komen.. Zegt ze gisteren opeens: "Stiefmoeder", met zo'n stemmetje, hè, "Stiefmoeder, ik wil niet dat je me nog langer Rietje noemt, noem mij voortaan Sneeuw.."

MOEDER: Nee!

VADER: Allemachtig..

MEVROUW WITJE: En ik vraag: Waarom dan kind? Waarom? Zegt ze: Sneeuw had ook een stiefmoeder, en die-ie – met zo'n stemmetje en van die hertenogen – werd gered door een hele mooie prins.. En trouwens, de burenen heten toch ook Hans en Grietje, dus waarom zou ik dan geen Sneeuw mogen heten.. En toen zei ze: en Anne, die heet voortaan A-A-Asse... gut ik ben het even kwijt.

ANNE: Assepoester, moeder, dat was het Assepoester. Ik vind het niet zo'n mooie naam, maar het moet.. het moet van Rietje.. En als het moet van Rietje, dan moet het ook van vader..

MOEDER: Goeie hemel, wat een ellende.

VADER: En dat bij je eigen burenen. Waar je toch allemaal geen weet van hebt..

ANNE: Vader zegt: jij bent een stiefkind Anne en stiefkinderen moeten gewoon luisteren..

MOEDER: T-t-t-t-t.

VADER: Weet je wat het is, ze geloven in sprookjes.. gewoon in sprookjes.. dat is het hele eieren eten..

MEVROUW WITJE: Zou dat het zijn? Meneer Suikerbiet?

MOEDER: Ooh ja, zeker weten.. zeker weten..

Lied 1

ZE/WE GELOVEN IN SPROOKJES

OUDERS:

Ze geloven niet in een plus een
Ze geloven niet in dromen
Het liefste gaan ze nergens heen
Waar ze niet willen komen
Voor ze beginnen zijn ze klaar
Ze houden niet van spel
Ze geloven niet in wond'ren, maar

In sprookjes dan weer wel

KK:

Sprookjes zijn tof
Sprookjes zijn vet
Vertel er maar een
En we geloven het
Sprookjes zijn woest
Sprookjes zijn cool
We horen er graag
Een heleboel

HANS:

Ze gaan over mannen
Met lange baarden

GRIETJE:

Ze gaan over prinsen
Op witte paarden

HANS:

Ze gaan over kikkers
Die je moet zoenen

GRIETJE:

Ze gaan over dansende
Wonderschoenen

HANS:

Over prinsessen
Met haren als vlas

GRIETJE:

Ze gaan over muiltjes
Van zuiver glas

HANS:

Ze gaan over moeders
Met zeven geiten

GRIETJE:

Ze gaan over wolven
Die oma's bijten

KK:

Sprookjes hebben
Tenminste moraal
Sprookjes zijn het
Echt helemaal

OUDERS:

Ze geloven niet in een plus een
Ze geloven niet in dromen
Het liefste gaan ze nergens heen
Waar ze niet willen komen
Voor ze beginnen zijn ze klaar
Ze houden niet van spel
Ze geloven niet in wond'ren, maar
In sprookjes dan weer wel

SCENE 3

MOEDER: Die van ons zijn geen haar beter hoor, mevrouw Witje. Altijd maar klagen. Nou willen ze zelfs geen appels meer eten, terwijl wij hier toch een prachtige boom hebben staan. Ja toch?

ANNE: De boom is heel erg mooi.. wij hebben wel eens een appeltje ge—eh—plukt.. van de boom.. heerlijk.

VADER: Ja en altijd maar klagen dat ze honger hebben, terwijl wij zoveel eten uit onze mond sparen. Zodat ze niet zo erg rammelen..

MOEDER: Van de honger, begrijpt u. Ja, het is nou eenmaal geen vetpot in huize Suikerbiet, nu meneer Suikerbiet zonder werk zit.. tijdelijk dan..

MEVROUW WITJE: Ja, dat is natuurlijk ook vreselijk.

VADER: Het is rampzalig! Gewoonweg rampzalig..

MEVROUW WITJE: Eerlijk gezegd heb ik daar weinig weet van. Honger kennen wij niet in huize Witje. Dat dan weer wel. Maar ja, u hebt dan weer steun aan elkaar, nietwaar. Ik moet het toch hoofdzakelijk alleen doen.

VADER: Wij voelen met u mee, mevrouw Witje.

MOEDER: Vooral omdat we zelf ook problemen met de kinderen hebben..

VADER: Wel anders, maar toch..

MOEDER: Daarom kunnen we zo goed met u meevoelen..

MEVROUW WITJE: Dat is fijn, ook al schiet je er niets mee op.

VADER: Nee, daar zegt u zo wat.

ANNE: Zal ik ook de ramen even afnemen, mevrouw Suikerbiet. Die kunnen wel een beurt gebruiken hoor..

MOEDER: Ga gerust je gang hoor, Assepoester, als ik je daar een plezier mee doe, dan mag je de raam best een beetje kuisen..

ANNE: Want het huishouden is wel een tikje verwaarloosd.. als ik eerlijk ben.

MEVROUW WITJE: Door de zorgen natuurlijk.. dat kost zoveel energie..

VADER: De zorgen, mevrouw Witje, die eten je op.. dan kom je niet meer aan het huishouden toe.. (*Stilte*)

MOEDER: Zeg, ik zit hier zo maar hardop te denken, maar zou het geen idee zijn om ze alle drie een tijdje naar de tantes te sturen. Op het platteland. In het bos.. (*Hans en Grietje klimmen uit hun bed, luisteren angstig en gespannen aan de "muur"*)

MEVROUW WITJE: Wie zegt U, de tantes?

MOEDER: Ja, de tantes, tante Mathilde, tante Constance en tante Godelieve. Het zijn de zussen van meneer Suikerbiet hier. Ze wonen in een huis in het bos. Diep in het bos, zeg maar..

VADER: Ja het is donker bij de tantes en niet erg gezellig. De tantes houden zagezegd niet van kinderen. En in het bos zijn erg veel rare geluiden, dus het is er behoorlijk eng..

MOEDER: Ze zijn er een keer eerder geweest, in de vakantie, drie weken achter elkaar. Nou, ik kan u zeggen, toen ze terugkwamen waren ze zo mak als lammetjes. We hebben er bijna twee jaar geen omkijken naar gehad..

MEVROUW WITJE: Is het heus?

VADER: Ja, het is zoals mijn vrouw het zegt.. ik heb er niks aan toe te voegen..

MEVROUW WITJE: Nou.. dat klinkt goed.. Het zou Rietje goed doen, dat is zeker..

MOEDER: En u zou Anne en Assepoester weer eens wat meer aandacht kunnen geven.. Dat zou toch ook heerlijk zijn voor dat kind.

ANNE: Ja, dat zou heerlijk zijn voor dit kind..

MOEDER: Dus? U doet mee, mevrouw Witje?

MEVROUW WITJE: Ik doe mee, mevrouw Suikerbiet..

HANS/GRIETJE: **Neeeeeeeeee!!** (*Komen de kamer ingerend*) **Wij willen niet naar de tantes!!**

MOEDER: Luister kinderen, het besluit is genomen. Jullie vader EN jullie moeder hebben het er uitgebreid over gehad..

VADER: We hebben alle voors en tegens afgewogen..

MOEDER: ...en mevrouw Witje heeft ook met het plan ingestemd..

MEVROUW WITJE: En we hebben ook het belang van Assepoester er in mee gewogen (*Hans/Grietje kijken verbaasd*)

ANNE: Assepoester, dat ben ik.. zo heet ik nu..

VADER: Hoe dan ook.. er is dus niets meer aan te doen..

MEVROUW WITJE: Helaas pindakaas..

HANS: **Wij willen niet, wij gaan niet.**

MOEDER: Je weet het.. als je vader en moeder een besluit nemen, dan komen ze daar niet op terug.. zo zit het.. En nu is mevrouw

Witje er ook nog bij betrokken..

GRIETJE: Oh nee, Rietje wil heus ook niet naar de tantes.. denk dat maar niet..

ANNE: Nee, dat denk ik eigenlijk ook niet.. Rietje kennende.

MEVROUW WITJE: (*fluistert hard*) Je kunt haar beter geen Rietje meer noemen. Ze heet nu Sneeuw..

GRIETJE: Sneeuw?? Wat een rare naam.. (*Rietje komt binnen, een dametje, ze draagt een sneeuw witte jurk, haar neus omhoog*)

RIETJE: Helemaal niet, dat is geen rare naam. Het is een gewone naam, net als Herfst en Storm en Lenthe. Nou ik heet gewoon Sneeuw, Sneeuw Witje. Dat is helemaal niet raar. Je bent zelf raar, Grietje..

GRIETJE: Ik heet geen Grietje, ik heet Griet, Griet Suikerbiet.... Toevallig.

HANS: En we gaan niet naar de tantes.

GRIETJE: Het zijn heksen, alle drie.

HANS: Ze hebben raar haar en lange jurken en een kromme neus.

GRIETJE: En alle drie hebben ze een pukkel en een rare tand. En ze knippen in je. In je lijf. En ze zingen rare liedjes.

HANS: En ze koken rare soep en ze hebben een kraai in een kooitje..

GRIETJE: Ze zijn.. ze zijn.. eng..

Lied 2

OMDAT ONZE TANTES HEKSEN ZIJN

We wouden dat we tantes hadden die ons schaamteloos
verwendden

Tantes die zich graag voor ons wel drie keer in de rondte renden

Tantes die voor ons speciaal de mooiste slagroomtaarten bakten

En die bij ieder schoolrapport een tientje uit hun handtas pakten

Tantes die bij elk bezoek ons aan hun dikke boezems drukten

Tantes die met ons heel graag de mooiste paardenbloemen
plukten

Tantes die ons ieder jaar opnieuw met een groot cadeau
verblijdden

Tantes op wier knieën wij langdurig mochten paardje rijden

Maar het mocht niet en het mag niet en het zal ook nooit zo zijn

Omdat onze enigste tantes, onze eigenste tantes stomme, enge
heksen zijn

We willen helegaar geen tantes die ons rare soepen koken

We willen ook geen tantes die hun drank op gekke vuurtjes stoken

We houden niet van tantes die vieze spinnenkoppen eten
Die een rondedansje maken als een wesp ze heeft gebeten
We houden niet van tantes die ons steeds in kleine hokjes stoppen

En die ons laten spelen met kleine babyheksenpoppen
Wij houden niet van tantes met van die lange rare namen
Met als gordijnen gore spinnenwebben voor de vieze ramen

Maar het mocht niet en het mag niet en het zal ook nooit zo zijn
Omdat onze enigste tantes, onze eigenste tantes stomme, enge heksen zijn

SCENE 4

RIETJE: Ik heb er wel zin in. Mij lijkt het wel leuk.

HANS/GRIETJE: Leuk??

RIETJE: Ja, best wel, spannend. Het is weer eens wat anders. En dan ben ik ook een tijdje van Assepoester hier verlost.. Of moet dat wicht ook mee?

ANNE: Neeneenee, ik moet poetsen natuurlijk, altijd maar poetsen.. toch? Sneeuw?

RIETJE: Nou dan, laten we gaan, het lijkt mij enig.

GRIETJE: Nou ja, maar jij weet helemaal hoe erg het is bij de tantes, Sneeuw. *spottend*..

RIETJE: Ik zeg maar zo.. alles beter dan een stiefmoeder en een stiefzuster, Griet. *idem*

MEVROUW WITJE: Zie je nou.. dit bedoel ik..

MOEDER: Het is niet aardig om zo over je moeder en je zusje te praten, Rietje.

RIETJE: Mijn naam is Sneeuw, mevrouw Suikerbiet..

MOEDER: Dat kan wel zijn, maar toch is het niet aardig..

RIETJE: Ik had ook liever mijn eigen moeder gehouden, mevrouw Suikerbiet. Ik heb nooit om een stiefmoeder gevraagd. En al zeker niet om een stiefzusje.

MOEDER: Ik vind Anne een heel lief en gehoorzaam meisje.

ANNE: Dank u, mevrouw Suikerbiet..

RIETJE: U weet helemaal niets van stiefzusjes, u heeft geen benul.

MOEDER: Nou ja, laten we de boel maar klaarmaken. Het koffertje pakken.

VADER: En de reis uitstippelen.. het is een eindje lopen.

MEVROUW WITJE: Dat is goed voor ze.. lopen in de buitenlucht..

MOEDER: En ik bel de tantes wel even.. *(Iedereen af, klein changement. Door het draaien van de haard en het veranderen van het licht, ontstaat een nieuwe huiskamer. Een van de tantes legt kledjes over de tafeltjes, een andere plaatst het hok met kraai op de bijzettafel, de eerste pakt de telefoon op, na langdurig rinkelen.. Ze zijn niet eng, eerder beminnelijke oudere dames in fleurige jurken..)*

MATHILDA: Met tante Mathilda, met wie spreek ik?.. Oh, wat lief dat je belt.. dat is lang geleden.. Ja ja, Constance en Godelieve zijn er ook..

CONSTANCE: *(roept)* Hallo!!

MATHILDA: Hoor je wel, dat was Constance. Godelieve is in de tuin.. de moestuin.. ze plukt wat bij elkaar voor een lekker soepje.. een groentesoepje.. Ja, zeker lieverd, ik luister hoor... .. ach jeetje... zoo zo... nou ja... Sneeuw zeg je? ... Wat een bijzondere naam, zeg... vier weken? Is dat niet een beetje lang? ... Jaja, ... ja, dat is ook weer waar.. een lesje leren? Moet dat nou? .. De zwarte jurken? Nou, ik weet niet of we die nog hebben... Oh... Nou, we zullen dan maar zeggen dat het goed is.. Ja, wat moet je anders.. Ja.. ja.. nou.. tot snel dan.. *(Tijdens het telefoongesprek is ook Godelieve binnen gekomen met in haar hand een bloemkool, een prei, een ui.. Zij en Mathilde luisteren gespannen mee met Constance, kijken haar vragend aan..)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto